

Das erste Apostelkonzil in Jerusalem

¹Und es kamen einige herab von Judäa und lehrten die Brüder: Wenn ihr euch nicht beschneiden lasst nach der Ordnung des Mose, könnt ihr nicht selig werden.²Als nun Zwietracht entstand und Paulus und Barnabas einen nicht geringen Streit mit ihnen hatten, ordnete man an, dass Paulus und Barnabas und einige andere von ihnen nach Jerusalem hinaufziehen sollten zu den Aposteln und Ältesten um dieser Frage willen.³Und nachdem sie von der Gemeinde geleitet wurden, zogen sie durch Phönizien und Samarien und erzählten von der Bekehrung der Heiden und machten allen Brüdern große Freude damit.⁴Als sie aber nach Jerusalem kamen, wurden sie empfangen von der Gemeinde und von den Aposteln und von den Ältesten. Und sie verkündeten, wie viel Gott mit ihnen getan hatte.⁵Da traten einige von der Partei der Pharisäer auf, die gläubig geworden waren, und sprachen: Man muss sie beschneiden und ihnen gebieten, das Gesetz des Mose zu halten.⁶Aber die Apostel und die Ältesten kamen zusammen, um über diese Sache zu beraten.⁷Als man sich aber lange gestritten hatte, stand Petrus auf und sprach zu ihnen: Ihr Männer, liebe Brüder, ihr wisst, dass Gott vor langer Zeit unter uns bestimmt hat, dass durch meinen Mund die Heiden das Wort des Evangeliums hören und glauben sollten.⁸Und Gott, der die Herzen kennt, hat es ihnen bezeugt und gab ihnen den Heiligen Geist wie auch uns⁹ und machte keinen Unterschied zwischen uns und ihnen und reinigte ihre Herzen durch den

انجمن کلیسای اورشلیم

¹و تنی چند از یهودیه آمده، برادران را تعلیم می‌دادند که اگر برحسب آیین موسی مختون نشوید، ممکن نیست که نجات یابید.²چون پولس و برنابا را منازعه و مباحثه بسیار با ایشان واقع شد، قرار بر این شد که پولس و برنابا و چند نفر دیگر از ایشان نزد رسولان و کشیشان در اورشلیم برای این مسأله بروند.³پس کلیسا ایشان را مشایعت نموده از فینیقیه و سامره عبور کرده، ایمان آوردن امّت‌ها را بیان کردند و همه برادران را شادی عظیم دادند.⁴و چون وارد اورشلیم شدند، کلیسا و رسولان و کشیشان ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، خبر دادند.⁵آنگاه بعضی از فرقه فریسیان که ایمان آورده بودند، برخاسته، گفتند: اینها را باید ختنه نمایند و امرکنند که سنن موسی را نگاه دارند.⁶پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا در این امر مصلحت بینند.⁷و چون مباحثه سخت شد، پطرس برخاسته، بدیشان گفت: ای برادران عزیز، شما آگاهی که از ایّام اوّل، خدا از میان شما اختیار کرد که امّت‌ها از زبان من کلام بشارت را بشنوند و ایمان آورند.⁸و خدای عارفالقلوب بر ایشان شهادت داد بدین که روح‌القدس را بدیشان داد، چنانکه به ما نیز.⁹و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان دلهای ایشان را طاهر نمود.¹⁰پس اکنون چرا خدا را امتحان می‌کنید که یوغی بر گردن شاگردان می‌نهد که پدران ما و ما نیز طاقت تحمّل آن را نداشتیم،¹¹بلکه اعتقاد داریم که محض فیض خداوند عیسی مسیح نجات خواهیم یافت، همچنان که ایشان نیز.¹²پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش گرفتند چون آیات و معجزات را بیان می‌کردند که خدا در میان امّت‌ها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود.

¹³پس چون ایشان ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت: ای برادران عزیز، مرا گوش گیرید.¹⁴شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اوّل امّت‌ها را تفقّد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد.¹⁵و کلام انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است:¹⁶که، بعد از این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می‌کنم و خرابیهای آن را باز بنا می‌کنم و آن را برپا

خواهم کرد،¹⁷ تا بقیه مردم طالب خداوند شوند و جميع امّت‌هایی که بر آنها نام من نهاده شده است.¹⁸ این را می‌گوید خداوندی که این چیزها را از بدو عالم معلوم کرده است.¹⁹ پس رأی من این است، کسانی را که از امّت‌ها به سوی خدا بازگشت می‌کنند زحمت نرسانیم،²⁰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات بتها و زنا و حیوانات خفه‌شده و خون پرهیزند.²¹ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موعظه می‌کنند، چنانکه در هر سبّت در کنایس او را تلاوت می‌کنند.

نتیجه انجمن کلیسای اورشلیم

²² آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسا بدین رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده، همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، یعنی یهودای ملقب به برسبا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند.²³ و بدست ایشان نوشتند که: رسولان و کشیشان و برادران، به برادران از امّت‌ها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه می‌باشند، سلام می‌رسانند.²⁴ چون شنیده شد که بعضی از میان ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوّش ساخته، دلهای شما را منقلب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم.²⁵ لهذا ما به یک دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان خود برنابا و پولس به نزد شما بفرستیم،²⁶ اشخاصی که جانهای خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند.²⁷ پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زبانی خواهند آگاهانید.²⁸ زیرا که روح‌القدس و ما صواب دیدیم که باری بر شما نهمیم جز این ضروریات²⁹ که از قربانی‌های بتها و خون و حیوانات خفه شده و زنا بپرهیزید که هر گاه از این امور خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام.

³⁰ پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم آورده، نامه را رسانیدند.³¹ چون مطالعه کردند، از این تسلی شادخاطر گشتند.³² و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی بودند، برادران را به سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند.³³ پس چون مدتی در آنجا بسر بردند، به سلامتی از برادران رخصت گرفته، به سوی فرستندگان خود توجّه

Glauben.¹⁰ Warum versucht ihr nun Gott, indem ihr ein Joch auf den Nacken der Jünger legt, das weder unsere Väter noch wir haben tragen können?¹¹ Vielmehr glauben wir, durch die Gnade des HERRN Jesu Christi selig zu werden, gleich wie auch sie.¹² Da schwieg die ganze Menge still und hörte Paulus und Barnabas zu, die erzählten, wie große Zeichen und Wunder Gott durch sie getan hatte unter den Heiden.

¹³ Nachdem die beiden geschwiegen hatten, antwortete Jakobus und sprach: Ihr Männer, liebe Brüder, hört mir zu!¹⁴ Simon hat erzählt, wie Gott zum ersten Mal die Heiden gnädig heimgesucht hat, um sich aus ihnen ein Volk für seinen Namen zu erwählen.¹⁵ Und dazu stimmen die Worte der Propheten, wie geschrieben steht:¹⁶ "Danach will ich wiederkommen und will wieder bauen die Hütte Davids, die zerfallen ist, und ihre Trümmer will ich wieder aufbauen und will sie aufrichten,¹⁷ damit, die Menschen, die übrig sind, nach dem HERRN fragen, dazu alle Heiden, über die mein Name genannt ist, spricht der HERR, der das alles tut.¹⁸ Gott sind alle seine Werke von alters her bekannt."¹⁹ Darum meine ich, dass man den Heiden, die sich zu Gott bekehren, nicht Unruhe mache,²⁰ sondern ihnen schreibe, dass sie sich enthalten sollen von den Unreinheiten der Götzen und von Unzucht und vom Ersticken und vom Blut.²¹ Denn Mose hat von alten Zeiten her in allen Städten solche, die ihn predigen, und wird alle Sabbattage in den Synagogen gelesen.

Die Beschlüsse des ersten

نمودند.³⁴ اما پولس و برنابا در انطاکیه توقف نموده،³⁵ با بسیاری دیگر تعلیم و بشارت به کلام خدا می‌دادند.

دومین مأموریت پولس و برنابا

³⁶ و بعد از ایام چند، پولس به برنابا گفت: برگردیم و برادران را در هر شهری که در آنها به کلام خداوند اعلام نمودیم، دیدن کنیم که چگونه می‌باشند.³⁷ اما برنابا چنان مصلحت دید که یوحنا ملقب به مرقس را همراه نیز بردارد.³⁸ لیکن پولس چنین صلاح دانست که شخصی را که از پمفلیه از ایشان جدا شده بود و با ایشان در کار همراهی نکرده بود، با خود نبرد.³⁹ پس نزاعی سخت شد به حدی که از یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را برداشته، به قیّزس از راه دریا رفت.⁴⁰ اما پولس سیلاس را اختیار کرد و از برادران به فیض خداوند سپرده شده، رو به سفر نهاد.⁴¹ و از سوریه و قیلیقیه عبور کرده، کلیساهای را استوار می‌نمود.

Apostelkonzils für alle Christen

²² Und die Apostel und Ältesten beschlossen samt der ganzen Gemeinde, aus ihrer Mitte Männer auszuwählen und mit Paulus und Barnabas nach Antiochia zu senden, nämlich Judas, mit dem Beinamen Barsabas, und Silas, angesehene Männer unter den Brüdern.²³ Und sie gaben ein Schreiben in ihre Hand: Wir, die Apostel und Ältesten und Brüder, wünschen Heil den Brüdern aus den Heiden, die in Antiochia und Syrien und Zilizien sind.²⁴ Weil wir gehört haben, dass einige von den Unseren euch mit Lehren irregemacht und eure Seelen verunsichert haben und sagen, ihr sollt euch beschneiden lassen und das Gesetz halten, obwohl wir ihnen nichts befohlen haben,²⁵ so haben wir, einmütig versammelt, beschlossen Männer auszuwählen und zu euch zu senden mit unseren geliebten Barnabas und Paulus,²⁶ Männer, die ihre Seele eingesetzt haben für den Namen unseres HERRN Jesu Christi.²⁷ So haben wir gesandt Judas und Silas, die auch dasselbe euch mündlich berichten werden.²⁸ Denn es gefällt dem Heiligen Geist und uns, euch weiter keine Last aufzulegen als nur diese notwendigen Stücke:²⁹ dass ihr euch enthaltet vom Götzenopfer und vom Blut und vom Erstickten und von der Unzucht; Wenn ihr euch davor bewahrt, tut ihr recht. Lebt wohl!

³⁰ Nachdem man sie verabschiedet hatte, kamen sie nach Antiochia und versammelten die Gemeinde und übergaben den Brief.³¹ Als sie ihn lasen, wurden sie über den Zuspruch froh.³² Judas

aber und Silas, die auch Propheten waren, ermahnten die Brüder mit vielen Reden und stärkten sie.³³ Und nachdem sie einige Zeit bei ihnen verbracht haben, wurden sie von den Brüdern mit Frieden zu den Aposteln entlassen.³⁴ Es gefiel aber Silas, dazubleiben.³⁵ Paulus aber und Barnabas hielten sich in Antiochia auf, lehrten und predigten das Wort des HERRN zusammen mit vielen andern.

Die zweite Missionsreise

³⁶Nach einigen Tagen aber sprach Paulus zu Barnabas: Lass uns wieder losziehen und nach unseren Brüdern sehen in allen Städten, in denen wir des HERRN Wort verkündigt haben, wie es um sie steht.³⁷ Barnabas aber wollte, dass sie Johannes, mit dem Beinamen Markus, mitnehmen.³⁸ Paulus aber hielt es nicht für richtig, jemanden mit sich zu nehmen, der sie in Pamphylien verlassen hatte und nicht mit ihnen ans Werk gegangen war.³⁹ Und sie kamen scharf aneinander, so dass sie sich trennten. Und Barnabas nahm Markus mit sich und fuhr mit dem Schiff nach Zypern.⁴⁰ Paulus aber wählte Silas und zog dahin, von den Brüdern der Gnade Gottes befohlen.⁴¹ Er zog aber durch Syrien und Zilizien und stärkte die Gemeinden.